

**Opinia zasadności wystąpienia z wnioskiem o przyznanie
nagrody Ministra właściwego do spraw Szkolnictwa Wyższego i Nauki
za całokształt dorobku
dla prof. dr hab. inż. Ludwika Synoradzkiego**

Działalność prof. dra hab. inż. Ludwika Synoradzkiego jest znakomitym przykładem **łączenia badań podstawowych z badaniami stosowanymi oraz kompleksowego opracowywania i wdrażania w praktyce technologii chemicznych**, szczególnie w obszarze lekkiej syntezy organicznej. Temu celowi służyło stworzenie unikatowej jednostki **Laboratorium Procesów Technologicznych (LPT)** z Halą Póltechnik na Wydziale Chemicznym PW, kierowane od chwili powstania (1985 r.) przez profesora (początkowo doktora) do października 2018 r. Laboratoria chemiczne LPT oraz Hala Póltechnik zostały wyposażone w wiele modelowych instalacji badawczych i pilotowych, projektowanych i budowanych sukcesywnie w trakcie realizacji kolejnych projektów badawczo-rozwojowych. Dzięki takiej strukturze LPT, jako swego rodzaju „warsztatu” do kompleksowego opracowywania technologii, możliwe było wzajemne przenikanie się i komplementarność wielu obszarów badawczo-wdrożeniowych. Bardzo wysokie umiejętności pozwalały profesorowi prowadzić badania w skali laboratoryjnej, które stanowiły podstawę do powiększania skali, a w konsekwencji prowadziły do kompleksowego opracowywania technologii i wdrożeń w przemyśle. Imponująca jest lista osiągnięć w pracy naukowo-badawczej profesora zastosowanych w praktyce.

Profesor Ludwik Synoradzki posiada znaczący **dorobek naukowy**, zarówno w dziedzinie badań podstawowych jak i stosowanych. Składa się on z 87 artykułów w czasopismach naukowych w tym 77 z listy filadelfijskiej o łącznym IF=120,66, prezentacji na konferencjach, komunikatów i posterów (łącznie 182 pozycje), patentów (84 pozycje) oraz prac zastrzeżonych (know-how) nieprzeznaczonych do druku (74 pozycje). Ogólna liczba cytowań (bez autocytowań) 421, indeks Hirscha 11 (stan na 2022 rok).

Istotną pozycję w dorobku stanowią: **monografia *Chemia i technologia bezwodników i kwasów acylowinowych*** będąca przedmiotem pracy habilitacyjnej oraz cykl wydawniczy podręczników i skryptów opracowany przez profesora i jego współpracowników, pod wiodącym tytułem: *Projektowanie Procesów Technologicznych*, będących ukoronowaniem aktywności dydaktycznej profesora.

Opisane we wniosku, główne osiągnięcia naukowe i technologiczno-wdrożeniowe stanowią **unikalny wkład w rozwój chemii i technologii organicznej** w takich dziedzinach jak: rozwój chemii i technologii oraz wdrożenia chiralnych pochodnych kwasów dikarboksylowych – środków pomocniczych do otrzymywania leków, technologia polilaktydu – tworzywa biodegradowalnego z surowców odnawialnych, technologia i komercjalizacja preparatu antykorozyjnego „ikorol”. Pomimo ich znaczenia, należy podkreślić, że stanowią one tylko ułamek licznych osiągnięć zarówno naukowych, jak i wdrożeniowych.

Duże znaczenie mają też oryginalne **osiągnięcia dydaktyczne i promotorskie**. Z podręczników i skryptów których był współredaktorem i współautorem, opublikowanych

w cyklu wydawniczym *Projektowanie Procesów Technologicznych* czerpią wiadomości zarówno studenci i pracownicy opracowujący technologie chemiczne.

Dzięki stworzeniu Laboratorium Procesów Technologicznych jako oryginalnego, nowatorskiego „warsztatu” do prowadzenia badań w wielu dziedzinach chemii i technologii chemicznej możliwa była **szeroka współpraca z wieloma instytucjami naukowymi i z przemysłem.**

Podsumowując, wydaje się, że niewiele jest osób w kraju, których dorobek aplikacyjny w obrębie technologii chemicznej (szczególnie lekkiej syntezy organicznej) jest równie duży. Profesor Ludwik Synoradzki jawi się jako aktywny pracownik naukowy, **o wielostronnych zainteresowaniach badawczych**, podejmujący współpracę z przemysłem i co jest w ostatnich latach u pracowników naukowych rzadkością – posiadający znaczące, udokumentowane **osiągnięcia wdrożeniowe.**

Oprócz wielu umiejętności prof. Ludwik Synoradzki posiada również nadzwyczajne zdolności i **osiągnięcia organizacyjne**, które nie tylko przyczyniły się do stworzenia unikatowej jednostki politechnicznej (LPT) wraz z Halą Póltechnik, i odniesienie licznych sukcesów wdrożeniowych, ale pozwoliły również na zgromadzenie wokół siebie pracowników o równie jak on wysokich kwalifikacjach.

Za ukoronowanie aktywności organizacyjnej profesora można uznać **odtworzenie pomnika prof. Ignacego Mościckiego**, Prezydenta RP w latach 1926–1939 przed Gmachem Technologii Chemicznej PW, którym to przedsięwzięciem prof. Ludwik Synoradzki kierował w latach 2016–2018. Pomnik pierwotnie postawiony w roku 1934, zniszczony w czasie II Wojny Światowej, powrócił na swoje miejsce w roku 2018. Wymagało to zrealizowania wielu etapów takich jak: przeniesienie pomnika „*Pamięci profesorów, pracowników, studentów i żołnierzy września i Powstania Warszawskiego poległych i zamordowanych w latach 1938–1945*”, który po wojnie zajął miejsce zniszczonego pomnika Mościckiego, na nowe miejsce przed gmachem Technologii Chemicznej, zaprojektowanie i wykonanie popiersia, odlewów z brązu cokołu, medali i tablicy pamiątkowej; wydanie książki autorstwa dra Andrzeja Ulmera „*Ignacy Mościcki – wybitny naukowiec i technolog*”; uroczystość odsłonięcia (14.12.2018 r.) i akademia. Dodatkowo, spatynowane popiersie gipsowe na cokole uświetnia audytorium im. Ignacego Mościckiego w gmachu Technologii Chemicznej. Zrealizowanie tego skomplikowanego i kosztownego przedsięwzięcia było możliwe dzięki staraniom i determinacji prof. Ludwika Synoradzkiego.

Na zakończenie kariery pełnoetatowej prof. Synoradzki zorganizował dla swoich następców projekt badawczy Pentanodiol, zlecony przez BASF Ludwigshafen, Niemcy oraz aktywnie uczestniczył w utworzeniu spółek spin-off Instytutu Badań Stosowanych PW, a mianowicie IKOROL Sp. z o.o. oraz ECOBEAN Sp. z o.o., które komercjalizują technologie Politechniki. Profesor nadal wspomaga skutecznie, jako konsultant, realizację projektów badawczych na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej.

Podsumowując, w osobie prof. Ludwika Synoradzkiego mamy do czynienia z wybitnym chemikiem technologicznym, dydaktykiem i organizatorem, wielce zasłużonym dla Wydziału Chemicznego i Politechniki Warszawskiej. Przebieg jego kariery zawodowej jest znakomitą przykładem łączenia badań podstawowych z badaniami stosowanymi oraz wdrażania technologii chemicznych w praktyce, co z reguły wymaga działań multidyscyplinarnych.